

Dosarul nr. 1ra-155/22
1-19179124-01-1ra-02022022

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

25 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Antoci Maria în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Padure Ion XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.11.2019-11.03.2020;

Instanța de apel: 19.01.2021-03.11.2021;

Instanța de recurs: 02.02.2022– 25.05.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 11 martie 2020, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Padure Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 450 unități convenționale, echivalentul a 22 500 lei.

S-a dispus încasarea de la Padure Ion în beneficiul lui Boța Mihail cu titlu de prejudiciu material suma de 14 000 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Padure Ion pe 23 februarie 2019, fiind în oșpeție la cet. Boța Mihail, în XXXXX, în urma unor discuții, l-a convins pe Boța Mihail să i-a un telefon în credit pentru sine însuși. Ulterior, pe 24 februarie 2019 fiind în XXXXX, în magazinul XXXXX cet. Padure Ion, având intenția de a dobândi bunul altei persoane, prin inducerea în eroare a cet. Boța Mihail, l-a determinat să încheie contract de împrumut cu nr. XXXXX sub pretextul că aceste mijloace bănești vor fi restituite de către primul, precum și dobânda stipulată în contract. Respectiv, după ce cet. Padure Ion a realizat scopul său infracțional și a intrat în posesia bunului luat în credit în sumă de 4 746,00 lei, s-a eschivat de a restitui mijloacele bănești și dobânda anuală efectivă în mărime

de 35.07 %.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal – „*Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, care a produs daune considerabile*”.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 637 unități convenționale.

În motivarea apelului a indicat că, instanța de judecată incorect a stabilit inculpatului Padure Ion pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 450 unități convenționale, deoarece la sancțiunea prevăzută de art.190 alin.(1) Cod penal este stipulat că infracțiunea în cauză se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Astfel, fiind luate în considerație faptul că, cazul dat a fost examinat în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, deci, instanța de judecată urma să reducă cu ¼ limitele de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă și anume să stabilească o pedeapsă sub formă de amendă în limitele de la 412 până la 637 unități convenționale.

Așadar, instanța de judecată a aplicat o pedeapsă în limitele calculate în conformitate cu alin.(8) art.364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, instanța la stabilirea pedepsei a admis eroare de drept, deoarece potrivit prevederilor art.64 alin.(3) Cod penal „mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele la 500 la 3 000 unități convenționale”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2021, apelul declarat a fost admis, casată sentința parțial și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Padure Ion a fost condamnat în baza art.190 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.

În rest dispozițiile sentinței sau menținut.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Padure Ion a constatat că instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.6, 7, 61 și 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a relevat că, după caracterul și gradul prejudiciabil, infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(1) Cod penal, se califică ca infracțiune „mai

puțin gravă”, pentru care legea penală reglementează sancțiunea sub formă de „amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani”. Cu aplicarea prevederilor alin.(8) art.364¹ Cod de procedură penală, prima instanță a aplicat inculpatului Padure Ion pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 450 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 22 500 lei.

Instanța de apel a reținut că, în conformitate cu art.64 alin.(3) Cod penal (Legea nr.207 din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016), mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele de la 500 la 3 000 unități convenționale, iar pentru infracțiunile săvârșite din interes material – până la 20 000 unități convenționale, luându-se ca bază mărimea unității convenționale la momentul săvârșirii infracțiunii.

În acest sens, instanța de apel coroborând prevederile alin.(8) art.364¹ Cod de procedură penală, cu prevederile art.64 alin.(3) Cod penal, a menționat că, în cazul aplicării pedepsei sub formă de amendă, limita minimă se va reține ținând cont de prevederile art.64 alin.(3) Cod penal și anume de la 500 unități convenționale, din care nu se mai poate face reducere.

5. Avocatul Antoci Maria în numele inculpatului în baza art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale, avocatul a susținut că, instanța de fond a aplicat inculpatului o pedeapsă prevăzută de art.190 alin.(1) Cod penal în coroborare cu alin.(8) art.364¹ Cod de procedură penală, pe care o consideră corectă și legală, fiind respectate limitele citate.

Deci, în decizia contestată făcându-se trimitere la articolele menționate, apărarea este pe poziția precum că, dispoziția alin.(8) art.364¹ Cod de procedură penală, contravine atât, dispoziției alin.(1) art.75 Cod penal, cât și art.64 alin.(3) Cod penal, iar, potrivit art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, care prevede că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului, capitol la care urmează a fi atribuite și dis concordanțele între dispozițiile articolelor menționate mai sus și ținând cont de cele invocate, insistă asupra faptului precum că sentința instanței de fond este una legală și întemeiată.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de partea apărării, menționând că acesta urmează a fi respins ca vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele din dosarul cauzei, Colegiul penal consideră că, recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal reține că, recurentul critică decizia instanței de apel la capitolul individualizării pedepsei, temeiul pentru recurs care este prevăzut la pct. 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, criticele recurente se axează pe ideea că instanța de apel nu a intrat pe deplin în esență la individualizări pedepsei aplicate inculpatului Padure Ion, astfel a aplicat greșit și eronat pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că, acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Colegiul penal consideră că, la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 64 alin.(3), 75 și 76 Cod penal, totodată ținând cont și de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform art.16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, de personalitatea celui vinovat, care se căiește sincer de cele săvârșite, de circumstanțele cauzei – careva circumstanțe agravante nefiind stabilite, de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, la emiterea deciziei, instanța de apel a ținut cont și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei cu amendă, inculpatul beneficiază de reducerea cu o pătrime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

În această ordine de idei, Colegiul penal respinge argumentele invocate de apărare precum că, instanța de apel a limitat dreptul inculpatului de a beneficia de o reducere cu ¼ din minimul pedepsei cu amendă stabilit la sancțiunea articolului în cauză”. Astfel, potrivit prevederilor art.64 alin.(3) Cod penal, mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele de la 500 la 3 000 unități convenționale.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

În consecință, Colegiul penal opinează că, argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare a pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale, fapt ce determină concluzia de inadmisibilitate a recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Antoci Maria în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Padure Ion XXXXX*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 iulie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie